

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Cehovska ulica 1

Poslovni broj: Povrv-226/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu Denisu Krnjaku, u pravnoj stvari tužitelja General Logistics Systems Croatia d.o.o., Donji Stupnik, Stupničke Šipkovine 22, OIB:88360795357, kojeg zastupa punomoćnica Larisa Silvija Marić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Marić Stajčić & Perković j.t.d., Zagreb, protiv tuženika FRIGO & CO. d.o.o., Varaždin, Gospodarska ulica 29A, OIB:90449789256, kojeg zastupa punomoćnik Dalibor Gradinišćak, odvjetnik iz Varaždina, u sporu radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene 23. ožujka 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Larise Silvije Marić i punomoćnika tuženika Dalibora Gradinišćaka, 29. travnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Prihvaća se kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja te se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Rankice Benc iz Varaždina, poslovnog broja: UPP/OS-Ovrv-770/2025, od 22. kolovoza 2025., i to u dijelu u kojem se tuženiku nalaže u roku od 8 dana platiti tužitelju

iznos od 299,70 eura sa zateznom kamatom koja teče od 10. travnja 2025. do isplate po stopi od 11,15% godišnje u razdoblju do 30. lipnja 2025. i po stopi od 10,15% godišnje u razdoblju od 01. srpnja 2025. pa nadalje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope iz čl. 29. st. 8. u vezi sa st. 2. Zakona o obveznim odnosima za osam postotnih poena,

kao i iznos troškova ovršnog postupka od 87,50 eura sa zateznom kamatom koja teče od 22. kolovoza 2025. do isplate po stopi od 5,15% godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope iz čl. 29. st. 8. u vezi sa st. 2. Zakona o obveznim odnosima za tri postotna poena.

II. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 138,27 eura sa zateznom kamatom koja teče od 29. travnja 2026. do isplate po stopi od 5,15% godišnje, a u slučaju promjene stope po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope iz čl. 29. st. 8. u vezi sa st. 2. Zakona o obveznim odnosima za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kao ovrhovoditelj podnio javnom bilježniku prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave povodom kojeg je 22. kolovoza 2025. doneseno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Rankice Benc iz Varaždina, poslovnog broja: UPP/OS-Ovrv-770/2025. Budući da je tuženik izjavio prigovor protiv rješenja o ovrsi javni bilježnik je spis dostavio Općinskom sudu u Varaždinu koji se rješenjem poslovnog broja Povrv-241/2025-2 od 15. rujna 2025. oglasio stvarno nenadležnim te je predmet dostavljen ovom Trgovačkom sudu u Varaždinu koji pak je rješenjem poslovnog broja Povrv-226/2025-2 od 12. studenoga 2025. stavio izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute sve provedene ovršne radnje, a postupak je nastavljen pred sudom kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

2. Tužitelj je prijedlog za ovrhu kod javnog bilježnika podnio na temelju vjerodostojne isprave i to izvoda otvorenih stavki na dan 10. srpnja 2025. (list 8 spisa), a iz koje isprave je vidljivo da tražbina tužitelja iznosi 299,70 eura. Ističe se da je navedena isprava podobna za ovrhu u smislu čl. 31. st. 1. i 2. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/12, 25/13, 94/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24).

3. Tužitelj činjenično i pravno determinira predmet spora u svojem podnesku od 26. studenoga 2025. te ističe da su stranke 11. kolovoza 2022. sklopile Ugovor o poštanskim uslugama (dalje: Ugovor) koje obuhvaćaju dostavu paketa te da je tužitelj za korist tuženika izvršio poštanske usluge dostave te za obavljene usluge izdan je račun broj 15763/1/4 od 2. travnja 2025. na iznos od 2.067,50 eura, a koji je tuženik djelomično platio i to u iznosu od 1.767,80 eura dok iznos od 299,70 eura je ostao nepodmiren. U odnosu na tuženikov prigovor da je za predmetnu tražbinu izjavljen prijeboj s obzirom da tuženik prema tužitelju ima tražbinu za naknadu štete tužitelj ističe da osporava tuženikovu tražbinu na ime naknade štete. Tužitelj citira čl. 54. do 57. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj: 114/12, 153/13, 78/15 i 110/19) te ističe da je tuženik podnio prigovor zbog oštećenja pošiljke iz čl. 54. st. 1. Zakona o poštanskim uslugama te zatražio naknadu štete u iznosu od 300,00 eura te da je tužitelj navedeni prigovor otklonio budući da je prema dostavljenim fotografijama utvrđeno da je sadržaj pošiljke pakiran u neadekvatnu transportnu ambalažu odnosno u prodajnu ambalažu koja je sačinjena od stiropora na rubovima i tankog kartona iako je Općim uvjetima tužitelja definirano da je potrebna čvrsta kartonska ambalaža koja je najmanje peteroslojna. Nadalje, tužitelj ističe da tuženik u povodu pisanog očitovanja tužitelja na tuženikov prigovor nije podnio pritužbu (reklamaciju) povjerenstvu za pritužbe potrošača pri tužitelju iz čl. 54. st. 5. Zakona o poštanskim uslugama pa posljedično tuženik nema pravo na naknadu štete za oštećenje predmetne pošiljke. U konačnici predlaže se prihvatiti tužbeni zahtjev odnosno održati na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika.

4. U dokaznom postupku tužitelj predlaže:

- čitanje dokumentacije koja je dostavljena u spis,

- traženje podatka od nadležne Porezne uprave o pravu na korištenje odbitka pretporeza u smislu čl. 221.b Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP).

5. Tuženik u prigovoru kojeg je izjavio protiv predmetnog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pobija rješenje o ovrsi u cijelosti te ističe da je tijekom prijevoza koji je obavljen od strane tužitelja protivno pravilima struke došlo do uništenja objekta prijevoza, a za koji se traži naknada pa stoga tuženik stavlja prigovor prijeboja uslijed čega je tražbina tužitelja prestala. U podnesku od 16. prosinca 2025. kojeg je tuženik dostavio u spis nakon što je tužitelj činjenično i pravno determinirao predmet spora tuženik ističe da je dao izjavu o prijeboju čime je prestala tražbina tužitelja te ponovno činjenično ističe da je nesporno da je tužitelj uništio robu koju je primio na transport od tuženika odnosno učinio je neuporabljivom te je istu zadržao u svojem posjedu. U konačnici tuženik predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva kao neosnovanog.

6. U dokaznom postupku tuženik predlaže:

- čitanje dokumentacije koju je dostavio u spis,
- vještačenje po vještaku strojarske struke ili vještaku ovlaštenom za transport i logistiku.

7. U dokaznom postupku sud je pročitao dokumentaciju koja je dostavljena u spis i to:

- vjerodostojnu ispravu – izvod otvorenih stavki na dan 10. srpnja 2025. (list 8 spisa),
- foto-dokumentaciju pošiljke za koju je vršena predmetna usluga (listovi 27 do 30 spisa),
- podatke o podnesenom prigovoru tuženika (list 31 spisa),
- e-mail korespondenciju sa izjavom o prijeboju broj 2501089 od 4. lipnja 2025. i računom broj 387-01-51 od 2. svibnja 2025. (listovi 32 do 36 spisa),
- ponudu za sklapanje ugovora sa cjenicima i obrascima (listovi 53 do 57 spisa),
- izjavu o davanju naloga od 11. kolovoza 2022. (list 58 spisa),
- račun broj 15763/1/4 od 2. travnja 2025. na iznos od 2.067,50 eura (list 59 spisa),
- e-mail korespondenciju sa odlukom tužitelja o prigovoru tuženika (listovi 60 do 64 spisa),
- Opće uvjete poslovanja tužitelja koji vrijede od 1. ožujka 2024. (listovi 65 do 81 spisa),
- tužiteljeve savjete za pakiranje paketa (listovi 82 do 93 spisa).

8. Na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 23. ožujka 2026. sud je odbio dokazni prijedlog tuženika za provedbom vještačenja po vještaku strojarske struke ili vještaku ovlaštenom za transport i logistiku iz razloga što se odlučno činjenično stanje može utvrditi bez provedbe predloženog dokaza. O tome i u daljnjem tijeku obrazloženja.

9. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a sve u smislu čl. 8. ZPP-a, sud zaključuje da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

10. Tužitelj tužbenim zahtjevom traži isplatu iznosa od 299,70 eura sa zateznom kamatom koja teče od 10. travnja 2025. pa do isplate, a vezano za koju tražbinu je tužitelj izdao račun broj 15763/1/4 od 2. travnja 2025. (list 59 spisa) na iznos od ukupno 2.067,50 eura (uključen PDV). Činjenično je nesporno da je tuženik dio tražbine iz navedenog računa dobrovoljno platio i to iznos od 1.767,80 eura dok je ostao nepodmiren upravo utuženi iznos od 299,70 eura. Tužitelj navedeni iznos traži s osnova pružene poštanske usluge za tuženika kao korisnika usluge s time da je predmetni račun izdan za razdoblje vršenja usluge od 1. ožujka do 31. ožujka 2025.

11. Činjenično između stranaka nije sporno da su se iste nalazile u ugovornom odnosu kao i da je tuženik potpisao Izjavu o davanju naloga 11. kolovoza 2022. (list 58 spisa) čemu je prethodila ponuda tužitelja za dostavu paketa sa pripadajućim cjenicima (listovi 53 do 57 spisa). Tuženikovim prihvatom ponude stranke su u skladu sa čl. 252. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22, dalje u tekstu: ZOO) zasnovale ugovorni odnos odnosno sklopile su ugovor o poštanskim uslugama. Na prava i obveze ugovornih stranaka uz odredbe samog ugovora te i pripadajućih Općih uvjeta poslovanja tužitelja (dalje: Opći uvjeti) primjenjuju se i odredbe Zakona o poštanskim uslugama. Ovdje se posebno apostrofira da je tuženik potpisivanjem Izjave o davanju naloga (list 58 spisa) izjavio da je preuzeo i pročitao Opće uvjete te i da je suglasan sa sadržajem istih.

12. Nadalje, činjenično između stranaka nije sporno da je tužitelj kao davatelj usluge izvršio svoju osnovnu obvezu vezano za usluge za koje traži naknadu u predmetnom računu broj 15763/1/4 od 2. travnja 2025. odnosno da tužitelj ima pravo potraživati isplatu naknade u ukupnom iznosu od 2.067,50 eura (uključen PDV). No, međutim, tuženik tvrdi da je dio tražbine iz navedenog računa prestao građanskopravnim prijebojem budući da tuženik ima dospelu tražbinu u iznosu od 299,70 eura za koju je tuženik izdao račun broj 387-01-51 od 2. svibnja 2025. (list 36 spisa). Tuženik nadalje ističe da je dao Izjavu o prijeboju (kompenzaciji) broj 2501089 (list 33 spisa) te da je time tražbina tužitelja prestala. Tužitelj u postupku osporava tuženikovu tražbinu iz računa od 2. svibnja 2025. te posljedično pravno tvrdi da njegova tražbina iz računa od 2. travnja 2025. nije prestala već je i nadalje nenaplaćena.

13. Institut građanskopravnog prijeboja uređen je u čl. 195. ZOO-a gdje je određeno da dužnik može prebiti tražbinu s protutražbinom vjerovnika, ako obje tražbine glase na novac ili druge zamjenljive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su obje dospjele dok je u čl. 196. st. 1. ZOO-a određeno da prijeboj ne nastaje čim se ispune pretpostavke za to, nego tek izjavom o prijeboju. Činjenično nije sporno da je tuženik dao Izjavu o prijeboju (list 33 spisa) kao i da je istu dostavio tužitelju koji pak prijeboj ne priznaje budući da osporava tuženikovu tražbinu koju tuženik stavlja u prijeboj.

14. Posljedično navedenom potrebno je odgovoriti na pitanje da li tuženik ima osnovanu tražbinu iz spornog računa broj 387-01-51 od 2. svibnja 2025. (list 36 spisa). Tuženik u postupku činjenično obrazlaže da se njegova tražbina odnosi na naknadu štete budući da je tijekom prijevoza paketa (prijevoz ugradbene ploče Bosch – Pug 611AA5D) tužitelj svoju uslugu prijevoza obavio protivno pravilima struke te je došlo

do uništenja paketa čime je nastala šteta za tuženika pa isti potražuje naknadu štete u visini vrijednosti ugradbene ploče Bosch.

15. Za odluku o tome da li tuženik osnovano potražuje naknadu štete relevantni su čl. 54. do 57. Zakona o poštanskim uslugama. Primarno se apostrofira čl. 57. st. 1. navedenog Zakona gdje je određeno da pošiljatelj može u roku od 30 dana od dana primitka prihvaćenog prigovora iz čl. 54. st. 4., ili prihvaćene pritužbe iz čl. 54. st. 5., ili odluke Agencije iz čl. 55. st. 7. Zakona, kojim je spor riješen u korist korisnika poštanskih usluga, davatelju poštanskih usluga podnijeti zahtjev za naknadu štete, dok je u st. 6. istog članka određeno da ako davatelj poštanskih usluga ne isplati pošiljatelju naknadu štete u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva iz st. 1. pošiljatelj naknadu štete može ostvariti sudskim putem. Također, relevantne su i ugovorne odredbe iz predmetnog ugovornog odnosa stranaka pri čemu se apostrofira čl. 19. Općih uvjeta (list 78 spisa) gdje je vezano za odgovornost tužitelja kao pružatelja usluge, između ostalog, određeno da tužitelj nije odgovoran za naknadu štete kada pošiljatelj ne podnese prigovor ili ne podnese zahtjev za naknadu štete u skladu sa Zakonom o poštanskim uslugama.

16. Činjenično između stranaka nije sporno da je tuženik kao korisnik poštanske usluge vezano za predmetno uništenje ugradbene ploče Bosch podnio prigovor iz čl. 54. st. 1. Zakona o poštanskim uslugama te i da je tužitelj kao davatelj poštanske usluge u skladu sa čl. 54. st. 4. dostavio pisani odgovor tuženiku kao korisniku u kojem otklanja svoju odgovornost za nastalu štetu. Ističe se da su stranke komunicirale putem e-maila (listovi 60 do 64 spisa) te i da se tužiteljev pisani odgovor nalazi u e-mailu od 17. travnja 2025. (listovi 62 do 63 spisa).

17. Nadalje, činjenično također nije sporno da tuženik kao korisnik poštanske usluge nakon primitka pisanog odgovora nije podnio pritužbu (reklamaciju) povjerenstvu za pritužbe potrošača pri tužitelju kao davatelju poštanskih usluga iz čl. 54. st. 5. Zakona o poštanskim uslugama. Imajući u vidu navedeno kao i sadržaj zakonskih odredbi te i odredbi Općih uvjeta navedenih u točki 15. obrazloženja ove odluke ovaj sud zaključuje da tuženik nema pravo potraživati naknadu štete budući da, dakle, nije iskoristio pravni put određen primarno Zakonom o poštanskim uslugama. Ovdje sud ističe da je u čl. 54. st. 6. Zakona o poštanskim uslugama propisana obveza davatelja poštanskih usluga da kao dio svojih Općih uvjeta mora objaviti postupak podnošenja i rješavanja prigovora korisnika poštanskih usluga te da taj postupak mora biti u skladu sa odredbama Zakona o poštanskim uslugama, transparentan, objektivan, nediskriminirajući, jednostavan i javno dostupan svim korisnicima poštanskih usluga uz pristupačnu cijenu. Iz sadržaja predmetnih Općih uvjeta (listovi 65 do 81 spisa) vidljivo je da je tužitelj kao pružatelj poštanskih usluga izvršio oba obvezu iz citiranog čl. 54. st. 6. Zakona o poštanskim uslugama, a vezano za predmetnu štetu u konkretnom slučaju apostrofira se i da je tužitelj prilikom davanja pisanog odgovora iz čl. 54. st. 4. Zakona o poštanskim uslugama (listovi 62 do 63 spisa) tuženika kao korisnika usluge upozorio da na odluku tužitelja ima pravo podnijeti primjedbu povjerenstvu za pritužbe potrošača GLS Croatia d.o.o. u roku od 30 dana od dana primitka ove obavijesti.

18. Imajući u vidu navedeno sud zaključuje da se u konkretnom slučaju nisu ispunile pretpostavke za građanskopravni prijeboj kako to tvrdi tuženik pa shodno tome sud zaključuje da je tuženik kao korisnik poštanske usluge dužan tražbinu iz tužiteljevog računa broj 15763/1/4 od 2. travnja 2025. platiti u cijelosti. Ovdje sud dodatno ističe građanskopravni prijeboj o ovom slučaju nije mogao nastupiti i zbog upitne dospelosti tražbine tuženika s osnova naknade štete i to iz razloga, a kao što je već ranije istaknuto na ugovorni odnos stranaka potrebno je kao *lex specialis* primijeniti odredbe Zakona o poštanskim uslugama, što je u čl. 57. navedenog Zakona određeno u kojem roku postoji obveza davatelja poštanskih usluga za naknadu štete te je korisnik u skladu sa čl. 57. st. 6. ovlašten naknadu štete ostvariti sudskim putem, ako davatelj poštanskih usluga ne naknadi štetu u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva iz čl. 57. st.1. istog Zakona. Kako je utvrđeno da tuženik u konkretnom slučaju nije ispoštovao propisanu proceduru zahtijevanja naknade štete razvidno je da njegova tražbina s osnova naknade štete u trenutku davanja predmetne Izjave o prijeboju nije bila dospjela.

19. Posljedično svemu sud zaključuje da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan odnosno tuženik je dužan podmiriti u cijelosti predmetni utuženi iznos naknade u iznosu od 299,70 eura pa je sud u izreci presude održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika u skladu sa čl. 451. st. 3. ZPP-a. Tužitelj ima pravo i na zateznu kamatu tekuću na glavnični iznos i to tekuću od dospijeca iznosa iz računa pa do dana plaćanja. Pravo tužitelja na zateznu kamatu proizlazi iz čl. 29. st. 1. ZOO-a u kojem je određeno da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate, s time da prema čl. 183. st. 1. ZOO-a dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje. Budući da predmetni ugovorni odnos parničnih stranaka predstavlja u svojoj naravi trgovački ugovor iz čl. 14. st. 2. ZOO-a (ugovor sklopljen između trgovaca u obavljanju djelatnosti koje čine predmet poslovanja barem jednog od njih ili su u vezi s obavljanjem tih djelatnosti) stopa zatezne kamate određuje se prema čl. 29. st. 2. ZOO-a, odnosno po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope iz čl. 29. st. 8. u vezi sa st. 2. ZOO-a za osam postotnih poena. Vezano za dospijeće tražbine ističe se da je tužitelj u svom računu broj 15763/1/4 od 2. travnja 2025. kao datum dospijeca naveo 9. travnja 2025. U smislu čl. 183. st. 1. ZOO-a tuženik kao dužnik došao je u zakašnjenje protekom datuma valute koji je naveden na računu pa tužitelj ima pravo na zateznu kamatu tekuću od slijedećeg dana po proteku datuma valute pa do isplate. Ističe se da su stranke dospijeće pojedine fakture ugovorile na način da je valuta plaćanja jedan tjedan od izdavanja računa (list 53 spisa).

20. Završno sud ističe da budući da tuženik nema pravo na naknadu štete, a iz razloga kako je ranije obrazloženo, nije bilo potrebno provoditi po tuženiku predloženo vještačenje po vještaku strojarske struke ili vještaku ovlaštenom za transport i logistiku na okolnost utvrđivanja da li je predmetna ugradbena ploča Bosch uredno upakirana prilikom davanja iste na transport tužitelju. Naime, navedena činjenična okolnost nije odlučna u situaciji kada tuženik nije ispoštovao zakonom i ugovorom određenu proceduru vezano za naknadu štete.

21. Odluka o naknadi parničnog troška temelji se na čl. 154 st. 1. ZPP-a kojim je propisano da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu je dužna protivnoj stranci naknaditi

troškove izazvane vođenjem postupka. Kako je tužitelj u cijelosti uspio u ovom postupku razvidnim proizlazi obveza tuženika na naknadu troškova postupka tužitelju. Sud je kao potrebne troškove u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a za vođenje parnice tužitelju priznao slijedeće troškove u fazi ovršnog postupka kod javnog bilježnika (vrijednost predmeta spora iznosi 299,70 eura):

- trošak javnobilježničke nagrade u predmetu javnog bilježnika prema čl. 5. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine, broj: 9/21, 18/22 i 154/22 – u daljnjem tekstu: Pravilnik) u iznosu od 25,00 eura (uključen PDV),
- sastavljanje prijedloga za ovrhu po punomoćniku prema Tbr.11.t.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 138/2023 – u daljnjem tekstu: Tarifa) u iznosu od 62,50 eura (uključen PDV),

te u fazi parničnog postupka kod ovog suda:

- sastav podneska po punomoćniku od 26. studenoga 2025. prema Tbr.8.t.1. Tarife u iznosu od 62,50 eura (uključen PDV),
- zastupanje po punomoćniku na ročištu 23. ožujka 2026. prema Tbr.9.t.1. Tarife u iznosu od 62,50 eura (uključen PDV),
- trošak sudske pristojbe na presudu od 13,27 eura

odnosno sumarno je tužitelju priznat trošak postupka u iznosu od 225,77 eura. Trošak u iznosu od 87,50 eura dosuđen je tužitelju u izreci i to kao održavanje na snazi platnog naloga iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika, dok je trošak nastao u fazi parničnog postupka u iznosu od 138,27 eura dosuđen tužitelju u točki II. izreke odnosno naloženo je tuženiku da isti naknadi u roku od 8 dana. Na dosuđeni trošak tužitelju je dosuđena i zatezna kamata i to na dio troška nastalog u fazi ovršnog postupka kod javnog bilježnika tekuća od dana donošenja rješenja o ovrsi javnog bilježnika u skladu sa čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona te na iznos troška iz parnice tekuća od dana donošenja ove odluke u skladu sa čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Varaždinu 29. travnja 2026.

Sudac:

Denis Krnjak

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana po primitku prijepisa presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda, (e-Komunikacijom za osobe koje su obvezne komunicirati putem e-Komunikacije), a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

Presuda u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2., osim zbog povreda iz čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a.

U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presude ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP-a).

DNA:

1. punomoćnik tužitelja
2. punomoćnik tuženika

Broj zapisa: **9-30887-53601**

Kontrolni broj: **041a2-740e8-0bc81**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DENIS KRNJAK, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.